

Таким чином, різні види електронних дидактичних посібників дозволяють моделювати умови навчальної діяльності, реалізувати їх у різноманітних тренувальних вправах ситуативного характеру.

Список використаних джерел

1. Биков В.Ю. Підвищення значущості інформаційно-комунікаційних технологій в освіті України / В.Ю.Биков // Педагогіка і психологія. - 2009. - № 1. - С. 28-33.
2. Жосан О.Е. Електронний посібник у школі: дидактичні можливості [електронний ресурс] / О.Е. Жосан // Режим доступу: <http://intkonf.org/kand-ped-nauk-zhosan-oc-elcktronniy-posibnik-u-shkoli-didaktichni-mozhливosti/>
3. Мультимедійні системи як засоби інтерактивного навчання: посібник / ав.: Жалдак М. І., Шут М. І., Жук Ю. О., Дементієвська Н. П., Пінчук О. П., Соколюк О. М., Соколов П. К. / За редакцією: Жука Ю. О. – К.: Педагогічна думка, 2012. – 112 с.
4. «Творча майстерня вчителя» – спільнота учителів м. Вінниці та Вінницької області [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://dorobok.edu.vn.ua/user/rules>

Левчук Н.В.,

к.пед.н., доцент кафедри біології

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ БІОЛОГІЇ

Оновлення змісту природничої освіти в загальноосвітній школі та її варіативність, поява альтернативних програм, ставить перед системою методичної підготовки майбутнього вчителя нові завдання та розробку алгоритму їх вирішення.

Щоб організувати в школі навчальний процес так, щоб учень став активним учасником процесу навчання, вища школа має підготувати вчителя, методична майстерність якого буде розвиватися не через забезпечення його великою кількістю готових рецептурних посібників і широке використання ним готових поурочних розробок. Йому потрібні передусім фундаментальні знання з базового предмета, висока загальна культура і ґрунтовна дидактична компетентність.

Професійна компетентність є istotною передумовою цілеспрямованої та ефективної діяльності, що дозволяє використовувати свої знання, досвід, творчий підхід в природничій освіті і вихованні учнів. За своєю суттю компетенція передбачає і активну діяльність. Підготовка майбутнього вчителя має бути представлена не тільки знаннями, уміннями та навичками з біологічної освіти, але психолого-педагогічними знаннями, і що також важливо, оволодіння спеціальними освітніми технологіями.

У відповідності до запитів середньоосвітньої та різних типів шкіл, професійно-педагогічна підготовка вчителя біології повинна бути спрямована на розвиток у студентів необхідних глибоких методичних знань, практичних вмінь і ціннісних ставлень до ефективного та високоякісного проведення навчально-виховного процесу з біології в школі; здатності до самоосвіти; розуміння ролі «людського фактору» як умови поліпшення виробничої педагогічної діяльності.

Удосконалення підготовки вчителя для сучасної реформованої школи це комплексна проблема, яка передбачає вирішення цілісної системи завдань, що стоять перед вищою школою. Головними її складовими є:

- створення науково-обґрунтованої моделі сучасного вчителя, який би відповідав цілям та завданням реформованої школи;
- розробка професіограм вчителя предметника;
- організація навчально-виховного процесу у вузах на основі комплексних навчальних планів і програм, які б відповідали структурі сучасного вчителя;
- поліпшення системи вищої педагогічної освіти й самоосвіти з врахуванням досягнень НТР і психолого-педагогічних наук та практичних вимог середньої школи.

Отже, методична підготовка вчителя біології є частиною загально дидактичної культури його, яка в свою чергу, є основною ланкою загальної структури якостей, що лежить в основі моделі сучасного вчителя.

Гулько Н.В.,

студ. II курсу, спеціальність «Хімія та екологія»
Науковий керівник – к.б.н., доц. Гудзевич Л.С.

ВИКОРИСТАННЯ КРАЄЗНАВЧОГО ПІДХОДУ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Аналіз сучасних наукових досліджень засвідчує, що в теорії та практиці вищої педагогічної освіти накопичено значний досвід, який може стати основою щодо вивчення питання підготовки майбутнього вчителя до керівництва педагогічно-краєзнавчою діяльністю учнів, а саме: методолого-теоретичні засади професійної підготовки майбутніх учителів (Б.С. Гершунський, В.С. Лутай, В.О. Огнев'юк, О.Я. Савченко, В.А. Семиченко), розвитку творчої активності особистості педагога (Н.В. Кічук, М.О. Лазарев, М.М. Поташник, С.О. Сисоева, О.І. Щербаков та ін.). Проте важливі питання підготовки майбутнього вчителя загальноосвітніх навчальних закладів до краєзнавчою діяльністю учнів висвітлені недостатньо.

Педагогічно-краєзнавчій діяльності вчителя властиві: планування, організація, стимулювання, контроль, регулювання діяльності, аналіз її результатів. Кожен урок, у якому вчитель використовує краєзнавчий матеріал, починається з організаційно-психологічного моменту, насамперед чіткої постановки мети і завдань уроку, планування етапів уроку. Логічність розташування краєзнавчого матеріалу, його розподіл на уроках допомагає в розумінні загальних закономірностей явищ і процесів, що розглядаються і вивчаються. Усе це підвищує інтерес до розуміння учнями навчального предмета, збагачує їх знаннями про особливості розвитку рідного краю.

Ще один не менш важливий момент – це використання вчителем на уроці активних методів навчання, до яких відносять проблемні, пошукові, евристичні, саме вони потребують більшої витрати часу в підготовці вчителя до уроку. Так, В.М. Галузинський узагальнюючи групи методів навчання, виділяють чотири групи, а саме, методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності, яка представлена чотирма підгрупами: за джерелом передачі і сприймання навчального матеріалу; за логікою передачі і сприй-мання навчальної інформації;